

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **N. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2005, č. j. 65 Az 114/2004 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem 19. 9. 2005, č. j. 65 Az 114/2004 – 36, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2004, č. j. OAM-3515/VL-10-19-2004 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost, v níž navrhovala, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen do vlastních rukou dne 31. 10. 2005 (v pondělí), což stěžovatelka potvrdila vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z připojené doručky. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovatelce do vlastních rukou doručen v pondělí dne 31. 10. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 1. 11. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 14. 11. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku stěžovatelce, tedy pondělí dne 31. 10. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 14. 11. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána doporučeně na poště Praha 4 pod RX dne 15. 11. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2005, č. j. 65 Az 114/2004 – 36 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nezabýval se rovněž nedostatkem podmínky povinného zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu